

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 12. april 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr.: 2005-119-26
Sagsbeh.: JVB
Fil-navn: Sp. 24 endelig.doc

Besvarelse af spørgsmål nr. 24 (L 74), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 18. marts 2005

Spørgsmål 24:

"Ministeren bedes tilsende udvalget en oversigt over samtlige bemyndigelsesbestemmelser på sundhedsområdet i forbindelse med kommunalreformen og udmøntningen heraf, herunder bedes det specificeret hvilke af disse, der er overførsel af eksisterende bemyndigelser og hvilke, der er nye bemyndigelsesbestemmelser, som foreslås i forbindelse med lovforslaget."

Svar:

Nedenfor gives en oversigt over bemyndigelsesbestemmelser og forvaltningskompetencebestemmelser i sundhedslovforslaget opdelt i nye bestemmelser, og gamle bestemmelser, som foreslås videreført uændret fra gældende lovgivning og udmøntet som hidtil.

Bemyndigelsesbestemmelserne vedrører bemyndigelser til indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren, økonomi- og erhvervsministeren, Sundhedsstyrelsen, Lægemiddelstyrelsen mv. til at fastsætte regler inden for nærmere bestemte områder.

Forvaltningskompetencebestemmelserne vedrører forvaltningsvirksomhed, herunder adgangen til at træffe afgørelser og beslutninger, foretage godkendelse samt til at nedsætte råd, udvalg, samråd og nævn samt beskikke/udpege medlemmer hertil mv.

Hvor en § i sundhedslovforslaget indeholder en bemyndigelse/-forvaltningskompetence indenfor et nærmere afgrænset område, som er uddybet eller præciseret i flere stykker i §'en, er den her talt med som én bemyndigelse/forvaltningskompetence i optællingen af det samlede antal bemyndigelser/forvaltningskompetencer, men alle bemyndigelses/forvaltningskompetencens dele er citeret i oversigten over bemyndigelserne/forvaltningskompetencerne i lovforslaget.

Lovforslaget indeholder herefter 103 gamle bemyndigelsesbestemmelser og 16 nye, dvs. i alt 119.

Lovforslaget indeholder 31 gamle forvaltningskompetencebestemmelser og 7 nye, dvs. i alt 38.

Samlet set indeholder lovforslaget 157 bemyndigelses- og forvaltningskompetencebestemmelser.

Sundhedslovforslaget

1. Gamle bemyndigelsesbestemmelser

Afsnit:

II Retten til ydelser

Personkreds

§ 8, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at lovens ydelser helt eller delvist skal tilkomme personer eller nærmere bestemte persongrupper straks efter tilmeldingen til Folkeregistret.

§ 9, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler herom (ydelser til personer, der ikke har bopæl her i landet), samt om at lovens ydelser helt eller delvist skal tilkomme personer, der ikke har bopæl her i landet.

§ 10. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren og vedkommende organisationer af arbejdsgivere og arbejdstagere de nærmere regler om, hvilke personer der omfattes af denne bestemmelse, og kan herunder foretage de afvigelser fra lovens bestemmelser, som findes hensigtsmæssige som følge af de særlige forhold, der gælder for søfarende.

§ 11. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang lovens ydelser tilkommer

- 1) personer, hvis ophold her i landet er reguleret i aftaler om retsstillingen for styrker eller militære hovedkvarterer, som Danmark har tiltrådt,
- 2) udenlandske statsborgere, der er beskæftiget her i landet for en udenlandsk stat eller en international organisation samt
- 3) familiemedlemmer til de under nr. 1 og 2 nævnte personer.

§ 12. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang lovens ydelser efter afsnit V tilkommer personer, der er indkaldt til værnepligtstjeneste eller tjeneste, der kan sidestilles hermed, samt personer, der er optaget i kriminalforsorgens institutioner.

Bevis

§ 13, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang kommunalbestyrelsen udfærdiger bevis til personer omfattet af §§ 9, stk. 2, og 11, samt i hvilket omfang beviset anvendes til dokumentation for ret til ydelser efter loven.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om udformning, anvendelse, indhold, udstedelse og inddragelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede beviser samt om opkrævning af gebyr for beviser.

III Patienters retsstilling

Medinddragelse

i beslutninger

§ 16, stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om samtykkets form og indhold.

§ 17, stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om informationens form og indhold.

Livstestamenter

§ 28. Indenrigs- og sundhedsministeren opretter et livstestamenteregister og fastsætter nærmere regler om livstestamenters oprettelse, udformning, registrering, tilbagekaldelse mv.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om gebyrer for registrering af livstestamenter.

Selvbestemmelse over biologisk materiale

§ 30, stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om (Vævsanvendelses)registerets indretning og drift, herunder udformning af registreringsblanket, registreringsform og vedligeholdelse mv. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om betingelserne for myndigheders og andres adgang til oplysninger i registeret.

§ 31. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte nærmere regler om opbevaring af biologisk materiale, som en patient har afgivet i forbindelse med behandling.

§ 32. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte nærmere regler om betingelserne for videregivelse til tredjelande af biologisk materiale, som en patient har afgivet i forbindelse med behandling.

§ 36, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke yderligere oplysninger aftalen efter stk. 1 skal indeholde.

Aktindsigt

§ 37, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger og institutioner mv. der er omfattet af stk. 1.

§ 40. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om gebyr til dækning af kopierings- og forsendelsesomkostninger mv. i forbindelse med aktindsigten.

Tavshedspligt mv.

§ 42, stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om videregivelse af helbredsoplysninger mv. efter denne bestemmelse, herunder om videregivelsens omfang samt om gennemførelsen heraf.

§ 43, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om det i stk. 1 nævnte samtykke.

§ 45, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om det i stk. 1 nævnte samtykke.

§ 49, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om videregivelse af oplysninger efter § 47, stk. 2, og § 48, stk. 1.

§ 50. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om videregivelse af oplysninger efter dette kapitel til tredjelande.

Tolkebistand

§ 51, stk. 1. Regionerne yder vederlagsfri tolkebistand til personer, som har behov herfor i forbindelse med behandling hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge samt sygehusbehandling efter nærmere regler fastsat af indenrigs- og sundhedsministeren.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om beregning af bopælsperioden, gebyrets størrelse og opkrævning af gebyr, herunder om nærmere bestemte personer ikke skal betale gebyr, hvor særlige hensyn taler for det.

Patientkontorer

§ 52, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om videregivelse og registrering af oplysninger og samtykke (patientvejledere).

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om patientkontorenes opgaver og funktioner.

V Praksissektorens**Ydelser****Sikringsgruppe**

§ 59, stk. 2. Personer, der ikke inden for en af indenrigs- og sundhedsministeren fastsat frist har givet meddelelse om valg af sikringsgruppe, bliver omfattet af sikringsgruppe 1.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om valg af sikringsgruppe mv., herunder situationer, hvor kommunalbestyrelsen kan overføre en person fra gruppe 2 til gruppe 1 uden samtykke.

Ydelser

§ 60, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om valg af alment praktiserende læge.

§ 64, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om de regionale forpligtelser efter stk. 1. (forebyggende helbredsundersøgelser).

§ 65, stk. 3. Ved behandling eller undersøgelse, der efter henvisning fra alment praktiserende læge ydes af en speciallæge, inden for hvis speciale der ikke findes en godkendt overenskomst med det offentlige, yder regionsrådet tilskud til delvis dækning af udgiften efter nærmere regler, der fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren.

§ 71. Regionsrådet yder efter regler fastsat af indenrigs- og sundhedsministeren tilskud til briller til børn under 16 år.

§ 72. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der ydes tilskud til anden behandling end nævnt i §§ 66-70.

§ 73. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for tilskud efter §§ 66-72.

VI Sygehusydelser**Regionsrådets ansvar**

§ 76, stk. 2. Regionsrådet kan endvidere indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om regionernes benyttelse af sådanne institutioner.

Stk. 4. Regionsrådet indgår driftsoverenskomst med selvejende hospicer, som er beliggende i regionen, og som ønsker at indgå aftale om tilbud af hospicepladser. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler herom, herunder om det antal hospicepladser som et regionsråd skal tilbyde at indgå driftsoverenskomst om samt om vilkår for tilskud efter §§ 65-72.

§ 77, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om regionernes adgang til som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver at drive eller benytte sygehuse og institutioner i udlandet, herunder om regionernes betaling for behandling i udlandet.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter, i hvilket omfang reglerne i afsnit VI og i § 172 om befordring finder anvendelse, når en region driver eller benytter institutioner i udlandet.

Sygehusbehandling mv.

§ 82, stk. 3. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigs- og sundhedsministeren uanset reglerne i §§ 80-81, fastsætte nærmere regler om, at regionsrådene vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler, hvorefter der ydes personer, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri behandling ved det regionale sygehusvæsen.

Særlige sygehusydelse mv.

§ 85. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, at regionsrådet tilbyder en genoptræningsplan til patienter, der har et lægefagligt begrundet behov for fortsat genoptræning efter udskrivning fra sygehus.

§ 86, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om tilbudet om brystundersøgelse.

Frit sygehusvalg

§ 87, stk. 2. Et sygehus kan afvise at modtage personer fra andre regioner, hvis det er begrundet i kapacitetsmæssige årsager, og hvis væsentlige hensyn til personer med bopæl i regionen ellers vil blive tilsidesat. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med justitsministeren og socialministeren fastsætte regler om, at personer ikke har ret til selv at vælge sygehus i henhold til stk. 1 og 2, når

- 1) de er optaget i Kriminalforsorgens institutioner,
- 2) de er anbragt i institution i henhold til retsplejeloven, kapitel 11 i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien eller straffeloven,
- 3) de er anbragt på sikret afdeling i henhold til lov om social service eller
- 4) de er frihedsberøvet eller
- 5) deres handlefrihed i øvrigt er undergivet begrænsninger i henhold til udlændingeloven.

Udvidet frit Sygehusvalg

§ 88, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter bestemmelser om afgrænsning af, vilkår for og regionernes forpligtelser til at oplyse om den behandling, der er omfattet af stk. 1, og kan herunder undtage bestemte behandlingsformer.

Stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om krav til dokumentation mv. fra de privatejede sygehuse, klinikker mv., der indgår aftale efter stk. 4.

Livstruende sygdomme

§ 89, stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til behandling og regionernes forpligtelser efter stk. 2-5.

Behandling i udlandet

§ 90, stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler og betingelser for henvisning af patienter til behandling i udlandet efter stk. 1-4.

Oplysningspligt

§ 91, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om regionernes oplysningspligt.

VII Svangerskabs- afbrydelse og fosterreduktion

Samråd og ankenævn

§ 98, stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter forretningsordenen for samrådene og ankenævnet.

Fremgangsmåde

§ 101, stk. 5. Forud for og efter indgrebet skal kvinden tilbydes en støttesamtale. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter de nærmere regler herom.

§ 104. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om anmodning om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion og om behandling af sager herom.

VIII Sterilisation og Kastration

Fremgangsmåden

§ 115. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om anmodning om sterilisation og om behandling af sager herom.

Kastration

§ 118. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om kastration og om behandlingen af sager herom.

IX Kommunale Sundhedsydelse

Forebygg. Sundheds- Ydelse for børn og unge

§ 127, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kommunale forpligtelser efter §§ 121-126.

Kommunal tandpleje

§ 130, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til tilskud samt om tilskuddets størrelse.

Stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at skifte mellem kommunal kliniktandpleje og privat tandlægepraksis samt om adgangen til at modtage tandplejetilbuddet på en anden kommunes tandklinik.

§ 131. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om ressourceanvendelsen i den kommunale børne- og ungdomstandpleje.

§ 133, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for størrelsen af den maksimale årlige betalingstakst, som kommunalbestyrelsen kan afkræve patienten.

§ 135, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for størrelsen af den maksimale årlige betalingstakst, som kommunalbestyrelsen kan afkræve patienten.

§ 137, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om omfanget af og kravene til den kommunale tandpleje, jf. §§ 128-135.

§ 137, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for støtte i henhold til § 136.

§ 138, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende koordinationen.

Hjemmesygepleje

§ 140. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om omfanget af og kravene til den kommunale hjemmesygeplejerskeordning.

X Lægemedeltilskud

§ 151, stk. 4. ... Lægemedelstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud til dosisdispenserede lægemidler, herunder om beregning af enhedstilskudsprisen.

§ 155, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for meddelelse og tilbagekaldelse af meddelt tilskud samt regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om tilskud til et lægemiddel efter reglerne i dette afsnit skal indeholde.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bestemme, at der skal fastsættes nærmere regler for revurdering af tilskud meddelt efter § 145.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om regulering af udgiftsgrænserne i § 147, stk. 2 og 3, og egenbetalingsloftet i § 148.

§ 156, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte en forretningsorden for Medicintilskudsnævnet.

§ 157, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om driften af registeret, herunder om,
1) hvilke oplysninger der må registreres i registeret,

- 2) indberetning af oplysninger om tilskud til medicin efter den sociale lovgivning,
- 3) pligt til sletning af registrerede oplysninger,
- 4) apotekeres, lægers og andres adgang til oplysningerne i registeret,
- 5) apotekeres pligt til at etablere forbindelse til registeret og til at benytte registerets oplysninger ved beregning af sygesikringstilskud og
- 6) apotekeres pligt til elektronisk at indberette oplysninger til registeret.

§ 158, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at den kommunale hjemmesygepleje kan få adgang til de oplysninger, der er registreret om en patient, når dette er relevant for behandlings- eller plejeopgaven.

Stk. 7. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om driften mv. af det register, der er nævnt i stk. 1, og fastsætter herunder nærmere regler om,

- 1) hvilke oplysninger der må registreres i registeret,
- 2) pligt til sletning og ændring af registrerede oplysninger,
- 3) den registreredes direkte elektroniske adgang til de oplysninger, der er registreret om vedkommende i den personlige elektroniske medicinprofil, og til den maskinelle registrering (logning) af alle anvendelser af de registrerede oplysninger,
- 4) lægers, apotekeres, apotekspersonales og Lægemiddelstyrelsens adgang til registeret i medfør af stk. 2-4 og
- 5) apotekernes og sygehusenes pligt til elektronisk at indberette oplysninger til registeret og til at korrigere urigtige oplysninger.

XI Øvrige ydelser og

Tilskud

Vaccinationer

§ 159, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vaccinationer der efter stk. 1 er omfattet af loven, herunder om

- 1) hvilke sygdomme der skal tilbydes vaccination mod,
- 2) hvilke persongrupper der skal tilbydes vaccination, og
- 3) hvilke læger der skal kunne foretage vaccination efter loven.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om regionsrådenes pligt til at give oplysning om vaccinationer efter loven.

Ernæringspræparater

§ 160, stk. 1. Regionsrådet yder efter nærmere regler fastsat af indenrigs- og sundhedsministeren tilskud til ernæringspræparater, som er ordineret af en læge i forbindelse med sygdom eller alvorlig svækkelse.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af gebyr for godkendelse af ernæringspræparater som tilskudsberettigede.

Begravelseshjælp

§ 161. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for begravelseshjælpens udbetaling og beregning.

Søfarende

§ 162. Til søfarende og medsejlende ægtefæller og børn, og til disse personers dødsboer, ydes der sygehjælp, barselshjælp, begravelseshjælp samt betaling af hjemsendelsesudgifter efter nærmere bestemmelser fast-

sat af indenrigs- og sundhedsministeren efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren.

Regionaltandpleje

§ 165. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om omfanget af og kravene til den regionale tandpleje, jf. §§ 163 og 164.

Tilskud til tandpleje til visse patientgrupper

§ 167, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for støtte til de nævnte patientgrupper, herunder for størrelsen af patientens maksimale egenbetaling i praksistandplejen.

Rejsesygesikringen

§ 168, stk. 1. Regionsrådet kan yde tilskud til sygehjælp mv. til personer under midlertidigt ophold i udlandet, på Færøerne og i Grønland efter nærmere regler, der fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang ydelser i henhold til overenskomst med en anden stat eller til EF-retten træder i stedet for ydelser efter stk. 1.

Tilskud til ydelser i EU

§ 169, Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af en aftale indgået mellem Fællesskabet og et andet land om forhold omfattet af stk. 1.

XII Præhospital indsats

§ 170. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om regionsrådenes tilrettelæggelse af den præhospital indsats og ambulance-tjeneste, herunder regler for uddannelsen af ambulancemandskabet.

Befordring og godtgørelse

§ 171, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af befordringsgodtgørelse til personer omfattet af 1. pkt. samt til personer omfattet af § 60, stk. 1, ved besøg hos speciallæge.

§ 172, stk. 1. Befordring og befordringsgodtgørelse ydes til behandling på regionale sygehuse og de i § 76, nævnte institutioner, samt til behandling på andre sygehuse mv. efter nærmere af indenrigs- og sundhedsministeren fastsatte regler.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke tilfælde og i hvilket omfang personer i øvrigt har ret til befordring eller befordringsgodtgørelse til sygehusbehandling, herunder i hvilket omfang ret hertil tilkommer personer, der efter eget valg behandles på et sygehus uden for bopælsregionen i henhold til reglerne i §§ 87-88.

§ 174, stk. 1. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 171 skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften til behandlingsstedet overstiger en af indenrigs- og sundhedsministeren fastsat grænse.

Stk. 2. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter §§ 172-173 skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften eller afstanden til behandlingsstedet overstiger en af indenrigs- og sundhedsministeren fastsat grænse.

Stk. 3. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren.

§ 176. Foreligger der ingen godkendt overenskomstbestemmelse herom, fastsætter indenrigs- og sundhedsministeren de nærmere regler.

XIII Ligsyn og obduktion

Retslægeligt ligsyn

§ 178. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om de undersøgelser, der skal foretages for at konstatere dødens indtræden ved uopretteligt ophør af al hjernefunktion, jf. § 177.

§ 185, stk. 2. Skønnes almen interesse i øvrigt at kræve en særlig undersøgelse af dødsårsagen ved bestemte grupper af dødsfald, kan indenrigs- og sundhedsministeren bestemme, at der ved sådanne dødsfald skal foretages retslægelig obduktion.

§ 191, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om almindelige ligsyn, lægevidenskabelige obduktioner samt om dødsattester. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandling af lig, om foretagelse af retslægelige ligsyn og om retslægelige obduktioner.

§ 191, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler, hvorefter en læge ikke må konstatere dødens indtræden, foretage ligsyn, udstede dødsattest og foretage obduktion på en person, som lægen har haft en særlig tilknytning til.

§ 192. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om ligsyn og begravelse mv. ved dødsfald til søs.

XIV Kvalitetsudvikling mv.

Indberetning

§ 196. Det påhviler regionsråd, kommunalbestyrelser, praktiserende sundhedspersoner samt de private personer eller institutioner, der driver sygehuse mv., at give oplysning om virksomheden til de centrale sundhedsmyndigheder m.fl. efter nærmere af indenrigs- og sundhedsministeren fastsatte regler.

§ 197, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at regionsråd, kommunalbestyrelser, private personer og institutioner, der driver sygehuse, samt praktiserende sundhedspersoner skal indberette oplysninger til kliniske kvalitetsdatabaser, som en offentlig myndighed er dataansvarlig for, og hvor der sker registrering af helbredsoplysninger mv. med henblik på overvågning og udvikling af behandlingsresultater for afgrænsede grupper af patienter.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bestemme, at den registrerede på begæring skal have indsichtsret i oplysninger, der er registreret om vedkommende i de i stk. 1 nævnte kliniske kvalitetsdatabaser.

Patientsikkerhed

§ 200, stk. 2. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke utilsigtede hændelser, der skal rapporteres af regionsrådene til Sundhedsstyrelsen, hvornår og i hvilken form rapporteringen skal ske, og hvad den skal indeholde. Sundhedsstyrelsen fastsætter endvidere nærmere regler om, i hvilke tilfælde sundhedspersoner skal rapportere om utilsigtede hændelser til regionsrådet, hvornår og i hvilken form rapporteringen skal ske, og hvad den skal indeholde.

§ 203, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler for inddragelse af den primære sundhedssektor, herunder privatpraktiserende sundhedspersoner, under §§ 199-202's område. Ministeren kan fastsætte afvigelser fra §§ 199-202, som særlige forhold i den primære sundhedssektor måtte begrunde.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for, hvilke sygehuse og andre behandlingsinstitutioner der er omfattet af rapporteringspligten, ligesom Sundhedsstyrelsen kan fastsætte særlige regler for de private sygehuses rapporteringssystem.

Stk. 4. ...Sundhedsstyrelsen kan i samarbejde med berørte myndigheder fastsætte nærmere regler, der præciserer og eventuelt samordner indrapporteringsforhold, jf. 1. pkt.

XVII Statslige myndigheder mv. Sundhedsstyrelsen

§ 216, stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan efter indenrigs- og sundhedsministerens nærmere bestemmelse pålægge personer inden for sundhedsvæsenet at foretage anmeldelser og indberetninger vedrørende deres faglige virksomhed.

§ 217, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det påhviler regionerne, kommunerne samt de under Indenrigs- og Sundhedsministeriet hørende institutioner at give de for gennemførelsen af evalueringer mv. efter stk. 1 nødvendige oplysninger, herunder oplysninger fra patientregistre og andre registre samt regnskabs- og budgetoplysninger.

§ 218. Indenrigs- og Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for den uddannelse, som læger skal have gennemgået efter lægevidenskabelig embedseksamen for at kunne få ansættelse som embedslæger.

§ 219. Sundhedsstyrelsen yder bistand til rets- og politimyndighederne i det omfang, indenrigs- og sundhedsministeren efter aftale med justitsministeren fastsætter regler herom.

§ 221, stk. 1. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for de sundhedsmæssige forhold på behandlings- og plejainstitutioner mv., skoler og daginstitutioner mv. samt klinikker og lignende, som udfører lægefaglig behandling og legemspleje. I reglerne fastsættes regler om tilsynet med de nævnte institutioner mv.

Seruminstituttet

§ 223, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter regler, herunder om betaling, for Instituttets udlevering af præparater og udførelse af undersøgelser m.m.

XVIII Administration

§ 225, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen udbetaler kontantydelse, som efter ovennævnte bestemmelser tilkommer de i § 59 nævnte personer, på regionernes vegne.

§ 226, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende betaling for personer, som ikke efter reglerne i denne lov har ret til vederlagsfri behandling på sygehus.

§ 227. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om regionernes medvirken til rekruttering af sundhedsfagligt personale til internationale sundhedsopgaver.

Overenskomster

§ 230. Foreligger der ingen godkendt overenskomst vedrørende vilkårene for ydelser efter § 228, fastsætter indenrigs- og sundhedsministeren nærmere regler om vilkårene for regionernes tilskud, herunder honorarer, tilskud og antal ydere, samt kørselsgodtgørelse til læger, der tilkaldes til de i § 60 omhandlede personer.

§ 232. Midler, der er hensat til pensionsformål, eller som med socialministerens godkendelse overføres til kommuner i forbindelse med disses overtagelse af pensionsforpligtelser over for tidligere ansatte og deres efterladte, kan dog holdes uden for fonden. Socialministeren fastsætter nærmere regler om fondens ledelse og virksomhed og om tilsyn med fonden.

Overenskomster m. andre stater

§ 233, stk. 2. I overensstemmelse med reglerne i de i stk. 1 omhandlede overenskomster eller EF-rettens regler om koordinering af medlemsstaternes sundhedsordninger for personer, der rejser mellem staterne, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om, at personer, der ville være omfattet af denne lovs personkreds og sådanne personers dødsboer, helt eller delvist undtages fra anvendelsen af denne lov, for så vidt der tilkommer sådanne personer eller dødsboer ret til ydelser ifølge en anden stats lovgivning.

**XIX Finansiering
Praksissektoren**

§ 235, stk. 4. Staten yder et aktivitetsafhængigt tilskud til regionernes udgifter til de af indenrigs- og sundhedsministeren nærmere fastsatte ydelser. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om vilkår for og fordeling, udbetaling mv. af det statslige tilskud. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder fastsætte, at regionsrådet skal sikre, at budgetrammen for de enheder, der har bidraget til øget aktivitet, øges med de nærmeste tilskud eller andele heraf.

Sygehussektoren

§ 236, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af betalingen, når bopælsregionen eller den midlertidi-

ge opholdsregion skal betale for en patients behandling ved en fremmed regions sygehusvæsen.

Stk. 4. Bopælsregionens pligt til at yde vederlagsfri behandling i henhold til § 80, stk. 2 er begrænset til en årlig økonomisk ramme, som for hver institution fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren.

§ 237. Bopælsregionen betaler et gebyr til Sundhedsstyrelsen for behandling af henvisningssager efter § 89, stk. 3 og 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter gebyrets størrelse.

§ 241, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at et regionsråd i særlige tilfælde kan opkræve betaling for visse sygehusbehandlinger og -ydelser eller for behandling på visse regionale institutioner efter afsnit VI.

§ 244, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om vilkår for og fordeling, udbetaling mv. af det statslige tilskud til sygehusformål. Indenrigs- og sundhedsministeren kan herunder fastsætte, at regionsrådene skal sikre, at budgetrammen for de enheder, der har bidraget til øget aktivitet, øges med de nævnte tilskud eller andele heraf.

§ 245, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte nærmere regler om, at der af staten ydes vedkommende region hel eller delvis refusion af udgifter til befordring og behandling af personer, hvis ret til vederlagsfri behandling her i landet følger af internationale forpligtelser.

§ 246. Der kan ydes tilskud af statskassen til private sygehuse efter nærmere af indenrigs- og sundhedsministeren fastsatte bestemmelser.

Tandpleje

§ 251, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunal betaling samt om opkrævning af egenbetaling efter § 130, stk. 4.

Søfarende

§ 261. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved beregning og opkrævning af bidrag og kan bestemme, at beløbet beregnes på anden måde end på årsbasis.

Personer uden bopæl i DK

§ 268. For personer, der har ret til ydelser efter denne lov i medfør af overenskomster med andre stater eller EF-retten, og som ikke har bopæl her i landet, afholdes udgifterne til ydelserne af opholdsregionen eller opholdskommunen. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Brystkræftscreening

§ 279, stk. 8. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 86 om brystundersøgelser til kvinder.

2. Nye bemyndigelsesbestemmelser

V Praksissektorens ydelser

§ 62, stk. 2. Sundhedsstyrelsen fastsætter antallet af forebyggende helbredsundersøgelser (svangerskab) efter stk. 1.

§ 65, Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om henvisning til behandling efter stk. 1, herunder at kravet om henvisning til behandling hos praktiserende speciallæge kan fraviges i nærmere bestemt omfang. Endvidere kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om, at en praktiserende speciallæge kan henvise til behandling hos en anden praktiserende speciallæge i nærmere bestemt omfang.

VI Sygehusydelser

§ 79, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at et regionsråd mod betaling kan tilbyde sygehusbehandling til personer, som ikke har ret til sygehusbehandling efter denne lov.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at et regionsråd mod betaling kan tilbyde behandlinger og ydelser på regionens sygehuse, herunder udlejning af lokaler og udstyr til offentlige myndigheder og private virksomheder.

Stk. 3. Et regionsråd kan efter indenrigs- og sundhedsministerens godkendelse samarbejde med offentlige myndigheder og private virksomheder, herunder i selskabsform, om løsningen af fælles opgaver efter afsnit VI, XI, XII og XIV-XVI og påtage sig dermed forbundne udgifter. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at bestemte former for samarbejde kan indgås uden godkendelse.

Lompepenge

§ 92. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at sygehusvæsenet og tilknyttede institutioner udbetaler et beløb til personlige fornødenheder til personer, der ikke oppebærer pension eller anden indkomst under længerevarende indlæggelser. Indenrigs- og Sundhedsministeren fastsætter beløbets størrelse.

IX Kommunale sundhedsydelser **Kommunal tandpleje**

§ 134, stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om den årlige redegørelse og rammeaftale efter stk. 4.

Genoptræning

§ 141, stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om patienternes mulighed for at vælge mellem genoptræningstilbud.

XI Øvrige ydelser og tilskud

Tilskud til ydelser i EU

§ 169, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om og vilkår for, at regionsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen yder tilskud til varer efter loven, der købes i et andet EU-/EØS-land, og tjenesteydelser efter loven, der leveres i et andet EU-/EØS-land.

XIV Kvalitetsudvikling mv.

§ 194, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om krav til kvalitet og IT-anvendelse i sundhedsvæsenet.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at private sygehuse og klinikker mv., der leverer ydelser efter denne lov, skal leve op til krav fastsat i medfør af stk. 1-3.

XV Samarbejde og planlægning
Samarbejde

§ 205, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om det i stk. 1 nævnte sundhedskoordinationsudvalg, herunder om sammensætning og formandskab mv.

§ 206, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke indsatsområder sundhedsaftalerne skal omfatte.

Specialeplanlægning

§ 208, stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om udvalgets sammensætning og funktionsperiode samt regler for udvalgets virksomhed.

§ 209, stk. 1. Sundhedsstyrelsen fastsætter krav til lands- og landsdelsfunktioner, herunder til placeringen af lands- og landsdelsfunktioner på regionale og private sygehuse, efter høring af det i § 208 nævnte udvalg.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler om visitation af patienter til behandling på afdelinger med lands- og landsdelsfunktioner efter høring af det i § 208 nævnte udvalg.

XVI Sundhedsberedskab

§ 211, stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for regioners og kommuners planlægning og varetagelse af sundhedsberedskabet.

XIX Finansiering
Praksissektoren

§ 235, stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om bopælskommunens betaling efter stk. 1, herunder om beregning af andelens størrelse, jf. stk. 2.

Sygehussektoren

§ 239, stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om bopælskommunens betaling efter stk. 1-3, herunder om beregning af andelens størrelse.

Overenskomster m. andre stater

§ 267, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om den nationale administrative gennemførelse af refusion af offentlige sundhedsudgifter i henhold til overenskomster med andre stater eller til EF-retten. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opkrævning af administrationsgebyr for statens medvirken til indhentelse af refusion fra andre stater af regionsrådets eller kommunalbestyrelsens udgifter til offentlige sundhedsydelser vedrørende sikrede fra andre stater.

3. Gamle forvaltningskompetencebestemmelser

(bestemmelser, hvor en forvaltningsmyndighed er tillagt en kompetence)

III Patienters retstilling

Medinddragelse i beslutninger

§ 19, stk. 4. Skønner sundhedspersonen, at de nærmeste pårørende eller værger, jf. stk. 1, forvalter samtykket på en måde, der åbenbart vil skade patienten eller behandlingsresultatet, kan sundhedspersonen gennemføre behandlingen, såfremt Sundhedsstyrelsen giver sin tilslutning hertil.

Selvbestemmelse over biologisk materiale

§ 30, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren opretter Vævsanvendelsesregisteret til registrering af beslutninger truffet efter stk. 1.

§ 33. Biologisk materiale, som en patient har afgivet i forbindelse med behandling, kan videregives til en forsker til brug for et konkret biomedicinsk forskningsprojekt, såfremt der er meddelt tilladelse til projektet efter lov om et videnskabsetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter, medmindre patienten har fået registreret en beslutning efter § 30, stk. 1, i Vævsanvendelsesregisteret.

Aktindsigt

§ 39. Afgørelser om retten til aktindsigt træffes af den myndighed, institution eller sundhedsperson, der har patientjournalerne m.v. i sin besiddelse.

Stk. 2. Vedkommende myndighed, institution eller sundhedsperson afgør snarest, om en anmodning om aktindsigt kan imødekommes, og om aktindsigten skal gennemføres ved, at der gives adgang til gennemsyn af patientjournalen m.v. på stedet, eller ved, at der udleveres en afskrift eller kopi.

Tavshedspligt m.v.

§ 47. Oplysninger om enkeltpersoners helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger fra patientjournaler m.v. kan videregives til en forsker til brug for et konkret biomedicinsk forskningsprojekt, såfremt der er meddelt tilladelse til projektet efter lov om et videnskabsetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter.

Stk. 2. Oplysninger som nævnt i stk. 1 kan, når et forskningsprojekt ikke er omfattet af lov om et videnskabsetisk komitéssystem m.v., endvidere videregives til en forsker til brug ved et konkret forskningsprojekt af væsentlig samfundsmæssig interesse efter godkendelse af Sundhedsstyrelsen, som fastsætter vilkår for videregivelsen.

§ 48. Oplysninger som nævnt i § 47 kan videregives til brug for statistik eller planlægning efter godkendelse af Sundhedsstyrelsen, som fastsætter vilkår for oplysningernes anvendelse m.v., jf. dog stk. 2.

Patientkontorer

IV sygehusydelse

Frit valg

§ 76, stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter ansøgning fra en privat institution som nævnt i stk. 3 bestemme, at fritvalgsreglerne i § 86 helt eller delvist skal finde anvendelse på institutionen.

§ 79, stk. 4. Et regionsråd kan efter indenrigs- og sundhedsministerens godkendelse påtage sig opgaver og dermed forbundne udgifter, som ikke er omfattet af denne lov, såfremt det har væsentlig betydning for varetagelsen af regionsrådets opgaver efter afsnit VI, XI, XII og XIV-XVI.

Udvidet frit Sygehusvalg

§ 88, stk. 4. Regionsrådene i forening indgår aftale med de privatejede sygehuse, klinikker mv. i Danmark og sygehuse mv. i udlandet, som ønsker at indgå aftale om behandling af patienter efter stk. 1. Kan parterne ikke opnå enighed, fastsættes vilkårene af indenrigs- og sundhedsministeren.

Livstruende sygdomme

§ 89, stk. 1. Til patienter, der lider af livstruende sygdomme, for hvilke Sundhedsstyrelsen har fastsat maksimale ventetider til behandling, yder regionsrådet i bopælsregionen behandling ved sit sygehusvæsen inden for den af Sundhedsstyrelsen fastsatte ventetid.

Stk. 3. Kan regionsrådet i bopælsregionen ikke tilvejebringe et behandlingstilbud som nævnt i stk. 2, skal regionsrådet, hvis patienten ønsker det, hurtigst muligt meddele det til Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen henviser herefter om muligt patienten til behandling på et sygehus i en anden region eller på et privat sygehus her i landet eller på et sygehus i udlandet. Sundhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde pålægge et offentligt sygehus her i landet at varetage behandling af patienten.

Stk. 5. Pligten til at henvise patienter til behandling efter stk. 2 og 3 gælder dog ikke til sygehus, hvor Sundhedsstyrelsen skønner, at behandlingstaksten er urimeligt høj, eller at udgifterne til befordring og ophold er uforholdsmæssigt høje.

Behandling i udlandet

§ 90, stk. 2. Regionsrådet skal tilbyde en patient henvisning til behandling i udlandet, hvis behandling ikke kan ydes på et dansk sygehus, når patienten er indstillet hertil af den sygehusafdeling, som her i landet har den højeste indenlandske specialkundskab, og indstillingen er godkendt af Sundhedsstyrelsen.

Samråd og ankenævn

§ 98, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren opretter for hver region et eller flere samråd, der afgør sager efter § 95, § 96, stk. 2 og 3, § 99, stk. 2, og § 100, stk. 2 og 3. Et samråd består af en medarbejder ved regionen med juridisk eller social uddannelse samt to læger. Den ene læge skal være speciallæge i gynækologi og så vidt muligt ansat ved et stedligt sygehus, mens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

Stk. 2. Ankenævnet, der oprettes af indenrigs- og sundhedsministeren, består af en formand og et antal andre medlemmer.

Stk. 4. Samrådenes og ankenævnets medlemmer samt stedfortrædere beskikkes af indenrigs- og sundhedsministeren for indtil 4 år ad gangen.

VIII Sterilisation og kastration

§ 109. Sager efter § 107, stk. 2, § 108, § 111 og § 112 afgøres af de samråd, der er oprettet i henhold til § 98.

Stk. 2. Et samråds afgørelse kan indbringes for det ankenævn, der er oprettet i henhold til § 98.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren beskikker dommere og stedfortrædere for disse efter stk. 3. Beskikkelsen gælder for 4 år ad gangen og kan omfatte flere samråd.

§ 117, stk. 1. Tilladelse til kastration gives af indenrigs- og sundhedsministeren.

Stk. 2. De afgørelser, der ved ansøgning om sterilisation efter § 110, stk. 2, og § 111 træffes af et samråd eller ankenævnet, træffes dog af indenrigs- og sundhedsministeren, når der er tale om en ansøgning om kastration.

IX Kommunale sundhedsydelse

Forebygg. Sundheds-

Ydelser for børn og unge

§ 127, stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde godkende, at opgaver, der efter loven er henlagt til en sundhedsplejerske, varetages af en sygeplejerske.

X Tilskud til lægemidler

§ 145. Der ydes tilskud til køb af receptpligtige lægemidler, som af Lægemedelstyrelsen er meddelt generelt tilskud.

Stk. 3. For håndkøbslægemidler er tilskud betinget af, at lægemidlet ordineres på recept med henblik på behandling af bestemte sygdomme fastsat af Lægemedelstyrelsen (generelt klausuleret tilskud) eller til personer, der modtager pension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv.

§ 146. I særlige tilfælde kan Lægemedelstyrelsen bestemme, at der ydes tilskud til køb af et lægemiddel, der ordineres til en bestemt patient (enkelttilskud), uanset at lægemidlet ikke er meddelt generelt tilskud efter § 145.

§ 148. Lægemedelstyrelsen kan bestemme, at for personer med et stort, varigt og fagligt veldokumenteret behov for lægemidler kan tilskuddet til køb af lægemidler med tilskud i henhold til §§ 145 og 146 udgøre 100 pct. af den del af den samlede egenbetaling opgjort i tilskudspriser, som udgør mere end 3.805 kr. årligt (kronikertilskud).

§ 152. Lægemedelstyrelsen kan i ganske særlige tilfælde bestemme, at tilskuddet til et lægemiddel, der ordineres til en bestemt person, skal beregnes på grundlag af den af Lægemedelstyrelsen i henhold til lægemiddellovens § 22 udmeldte forbrugerpris, selvom denne overstiger tilskudsprisen efter § 151 (forhøjet tilskud).

§ 156, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter et Medicintilskudsnævn, der rådgiver Lægemedelstyrelsen i sager om tilskud til lægemidler.

Stk. 2. Medicintilskudsnævnet består af højst 7 medlemmer, hvoraf et medlem beskikkes af indenrigs- og sundhedsministeren efter indstilling

fra det i § 228 nævnte forhandlingsudvalg. De øvrige medlemmer, hvoraf 2 skal være alment praktiserende læger, beskikkes af indenrigs- og sundhedsministeren efter indstilling fra Lægemiddelstyrelsen. Beskikkelsen gælder for 4 år ad gangen. Ministeren udpeger en formand blandt nævnets medlemmer.

XII Præhospital indsats mv.

Befordring

§ 175. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter forhandling med kommunalbestyrelsen og regionsrådet godkende, at kommunalbestyrelserne i en region varetager udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsning af andre befordringsopgaver efter § 166 på regionsrådets vegne.

XIII Ligsyn og

Obduktion

Retslægeligt ligsyn

§ 182, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan meddele andre læger tilladelse til at deltage i retslægeligt ligsyn i embedslægens sted. I påtrængende tilfælde kan en af politimesteren udpeget læge deltage.

§ 186, stk. 1. Bestemmelse om retslægelig obduktion træffes af politiet. Obduktionen udføres af en sagkyndig læge, der udpeges af indenrigs- og sundhedsministeren.

XIV Kvalitetsudvikling mv. **§ 194, stk. 2.** Indenrigs- og sundhedsministeren fastlægger i samarbejde med regionsrådene og kommunalbestyrelserne en fælles ramme for kvalitetsudvikling i det danske sundhedsvæsen.

§ 198. Sundhedsstyrelsen kan med en patients mundtlige samtykke videregive oplysninger fra Landspatientregisteret om patientens tidligere undersøgelser, diagnoser og behandlinger til den behandlende læge på det behandlende sygehus til brug for behandling af patienten på sygehuset.

§ 200, stk. 1. Sundhedsstyrelsen modtager rapporteringer fra regionsrådene om utilsigtede hændelser og opretter et nationalt register herfor.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fra regionsrådene indhente supplerende oplysninger om indrapporterede hændelser til brug for styrelsens vejledningsarbejde, jf. stk. 1.

XV Samarbejde og

Planlægning

§ 210, stk. 3. Indgår et regionsråd ikke de fornødne aftaler efter stk. 1, kan Sundhedsstyrelsen bestemme, at betaling kan afkræves vedkommende region for patienter, der modtages til behandling på afdelinger med lands- og landsdelsfunktion på sygehuse.

XVII Statslige myndigheder

Sundhedsstyrelsen

§ 220, stk. 5. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere indholdet af de sundhedsadministrative, sundhedsfaglige og sundhedsrelaterede opgaver, der indgår i tilsynet med de sundhedsmæssige forhold, og de nærmere regler for tilsynsbesøg og afrapportering herom efter stk. 1-4.

§ 222. Erhvervsmæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af graviditet må kun foretages af læger og apotekere samt af personer, som Sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

Nationale Råd for Folkesundhed

§ 224, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter et uafhængigt, sagkyndigt råd for folkesundhed.

Stk. 3. Det nationale råd for folkesundhed består af 11 medlemmer, som beskikkes af indenrigs- og sundhedsministeren for tre år ad gangen på baggrund af deres sagkundskab inden for folkesundhedsområdet. Indenrigs- og sundhedsministeren udpeger rådets formand blandt rådets medlemmer.

XVIII Forsøg mv

§ 234, stk. 1. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter ansøgning fra en region eller en kommune godkende, at der iværksættes forsøg, der indebærer fravigelse af lovens bestemmelser, bortset fra bestemmelserne i afsnit II og III samt §§ 78, 80, 82, stk. 1, 83 og 84.

4. Nye forvaltningskompetencebestemmelser

XIII Ligsyn og Obduktion

§ 193. Henlægger indenrigs- og sundhedsministeren sine beføjelser efter afsnit XIII til Sundhedsstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen for afgørelser truffet i medfør af lovens § 182, stk. 2, 1. pkt., herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

XV Samarbejde og Planlægning

§ 206, stk. 3. Aftaler vedrørende indsatsområder, som er omfattet af de af indenrigs- og sundhedsministeren nærmere fastsatte regler efter stk. 2, indsendes til Sundhedsstyrelsen til godkendelse.

Specialeplanlægning

§ 208, stk. 1. Sundhedsstyrelsen nedsætter et rådgivende udvalg for specialeplanlægning.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren udnævner formanden for udvalget efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen samt ministeriets medlem af udvalget og suppleanter herfor. Sundhedsstyrelsen udpeger de øvrige medlemmer samt suppleanter herfor.

XV Samarbejde og Planlægning

§ 209, stk. 2. Sundhedsstyrelsen godkender lands- og landsdelsfunktioner på regionale og private sygehuse.

stk. 4. Indbringelsen (af klage vedr. lands- og landsdelsfunktion) har ikke opsættende virkning, medmindre indenrigs- og sundhedsministeren bestemmer andet.

§ 210, stk. 2. Kan der ikke opnås enighed om indholdet af aftaler efter stk. 1, kan Sundhedsstyrelsen træffe afgørelse herom efter anmodning fra en af de berørte parter og efter høring af det i § 208 nævnte udvalg.

XVI Sundhedsberedskab § 212. Indenrigs- og sundhedsministeren kan i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, pålægge regionsrådet eller kommunalbestyrelsen at løse en sundhedsberedskabsopgave på en nærmere bestemt måde.

XVII Statslige myndigheder

Sundhedsstyrelsen § 213, stk. 2. Sundhedsstyrelsen opretter som en organisatorisk del af styrelsen en embedslægeinstitution i hver region.